

dem holder jeg mig her alene til —, som kunde ønskes anderledes, og nu vil jeg vel ikke berøre Borgerrepræsentanterne Noget af den dem tiltænkte Bemyndigelse til at revidere Communens Regnskaber og saaledes kontrollere sig selv, men jeg mener, at Loven skulde indeholde saadanne Bestemmelser, der lede, ligesom nødte dem til at kontrollere sig selv. Naar det bliver de samme Personer, der anvise til Udbetaling og der senere skulle afgjøre og decidere Regnskaberne, saa vil der ikke blive nogen Forandring at spore. Jeg skulde derfor mene, at, naar de af deres egen Kreds, i deres egen Commune have udvalgt sig en Mand til at revidere deres Regnskaber, som maatte være dygtig dertil, da var det ogsaa passende, at de valgte sig en Decisor; men i saa Henseende skulde ikke hver Kjøbstad staae overladt til sig selv; samtlige Kjøbstæder i Amtet eller i Provindsen, som jo hver paa sit Sted have det samme Slags Sager at varetage, skulde i Forening vælge en Decisor for alle Communerens Regnskaber. I det denne saaledes fik med mange Communerens Regnskaber at gøre, blev det, for at han kunde tilfredsstille alle Communerne, en Nødvendighed for ham at bestille sig paa den størst mulige Uparthiighed og Nøjagtighed. Jeg skulde derfor mene, at det nok kunde fortjene Opmærksomhed, om der ikke skulde kunne foretages nogen Forandring i Redactionen af den Paragraph, som omhandler Revisionen og Decisionen af Kjøbstædernes kommunale Regnskaber.

Hvad jeg igrødt har Noget at bemærke ved, skal jeg ganske kortelig berøre. I § 8 hedder det: „Borgmesteren er Byraadets Formand.“ Jeg skulde mene, at man lettere og sikkrere naaede det Maal, som dog vel egentlig har staaet for Die ved Udarbejdelsen af denne Lov, dersom denne Bestemmelse blev indskrænket og betinget saaledes, at Borgmesteren kun, forsaavidt som han maatte være valgt til Medlem af Byraadet og som saadan af Byraadet blev valgt dertil, blev dets Formand. Da dette imidlertid er et Spørgsmaal, som har været saa meget omdebatteret her, skal jeg ikke spille Tiden med at indlade mig videre paa en Udvikling af, hvad der maatte kunne tale for det Ene eller det Andet. — Det hedder dernæst i

Slutningen af § 10: „I Tilfælde af Stemmelighed ved Valg gjør Lodtrækning Udslaget.“ Sagen er jo ikke saa overmaade vigtig, men jeg synes dog, at overalt, hvor man skal afgjøre Sager, der vedrøre det Offentlige, bør man ikke tillægge Tilfældigheden større Indflydelse end fornødent. Jeg kunde finde det rimeligere, at man fulgte den almindelige Regel, at lade Formandens Stemme gjøre Udslaget; Formanden maa jo dog vide, hvad hans Stemme har at bethyde, naar det staaer i Loven, og Formanden er saaledes opfordret til at stemme med saa meget desto større Samvittighedsfuldhed. — Det hedder endvidere i § 17: „Fremdeles udnævner Byraadet tvende af Byens Indvaanere, af hvilke den ene skal vælges af dens egen Midte, til at have Sæde i Havnecommissionen.“ Ogsaa her maa jeg henstille, hvorvidt det ikke kunde være hensigtsmæssigt, at dette forandrede saaledes, at i alle Sager, som vedkom Havnevæsenet, skulde den øverste Toldembedsmand i Communen kunne deeltage i Byraadets Forhandlinger derom, uden dog at have nogen Stemme, hvorefter han altsaa kom til her at indtage samme Stilling, som Borgmesteren, hvis han ikke var valgt til Formand, vilde indtage i Byraadets almindelige Forhandlinger. — I § 18 er der nævnt en Deel Embedsmænd og Bestillingsmænd, som Communen udnævner. Det er ikke vanskeligt at forøge Antallet; man kunde saaledes tilføie Officerer ved Brandcorpsen, Robemestre, Overformyndere osv. Det Retteste vilde det derfor formeentligt være, om man kunde finde paa en forklarende Definition af, hvad det var for Embeds- og Bestillingsmænd, Communen skulde have Ret til at udnævne, en saadan Forklaring og Definition, at man derefter kunde bestemme, hvem det skulde være; en Opregning bliver vanskelig nogensinde fuldstændig. — I § 24 er det fastsat, at den aarlige Statteligning skal foretages i December. Det er allerede af et Par aarede Medlemmer blevet bemærket, at der er saa meget at varetage i December, at man bør søge ikke uden Nødvendighed at forøge Arbejdet i denne Maaned. Det kunde være tjenligt for Vedkommende, om de fik Tillæbelse til at begynde Rigningen i November Maaned, saaledes at alt Fornødent